

A Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat rendezésében vasárnap este tartották meg az „Uj Hang” irodalmi estjét Debrecenben, a Központi Kultúrotthon nagytermében.

Az ötlet, a kezdeményezés igen jó, igen hasznos. Régi mulasztást pótol. Nagy örömmel kell üdvözlőnlünk. Az ötlet kivitelezési formája azonban már nem ad okot az örvendőzésre. Elég hanyagul, elég felületesen készítették elő ezt az estét. Jellemző, hogy például Boda és Bihari, a két tehetséges debreceni költő pár nappal az irodalmi est előtt még nem tudták, hogy nekik is szerepelni kell a műsorban. Nem eszálható persze ezek után, hogy a műsorban legalább annyi öröm volt, mint öröm...

Örült közönségünk, hogy egy egész sor kiváló íróval és költővel ismerkedhetett meg. Nagy tapssal fejezte ki szeretetét Szabó Pál kétszeres Kossuth-díjas, Tamási Aron, Rideg Sándor, Déry Tibor Kossuth-díjas, Nagy Sándor Sztálin- és Kossuth-díjas írók, Benjámin László, Kónya Lajos kétszeres Kossuth-díjas, Kuczka Péter

AZ „UJ HANG” irodalmi estjéről

Kossuth-díjas, valamint Tamási Lajos, Eörsi István, Sipos Gyula, Boda István, Bihari Sándor költők felé. Nagy tetszéssel fogadta Horváth Ferenc színművész, Palotai Erzi előadóművésznő szerepléseit, a Kossuth-díjas Török Erzi nagy énekkultúrával előadott népdalait.

Az öröm üröm vegyületét viszont az adta, hogy többen megelégedtek arról, hogy ennek a műfajnak nem a pódium a közvetítő fóruma, hanem a könyv. Nagy Sándor felolvasása közben szinte az volt az ember érzése, hogy a dráma létjogosultságát akarja megcáfolni az író. Felolvasása ugyanis közel egy órán át tartott.

Illyés Gyula nagyszerűen megszerkesztett, drámai összecsapásokkal telített dialógja sem tartott ilyen hosszán a nagy-sikerű „Fáklyaláng”-ban. Kiváló színészi alakításokkal, jól rendezett előadásban láthattuk ezt a jelenetet. A közönség

jórésztét mégis nehezen tudta lekötöni. Természetes, hogy a különösebb előadói készséggel nem rendelkező író közel egy óráig felolvasása — bármilyen értékes műről is legyen szó — nem tarthat számot arra, hogy a közönség érdeklődését mindvégig lebilincselje. Nem szolgálja eredménnyel sem az író, sem a mű népszerűsítését.

Tekintve, hogy az ilyen természetű irodalmi esték értéke és jelentősége igen nagy — meg kellene keresni az esték lebonyolításának, a műsor összeállításának helyesebb módszerét. „A jóból is megárt a sok” elve alapján egy-egy író szereplése nem tarthat 10—15 percnél tovább. Amellett azonban, hogy rövidebb időre kell korlátozni az írók szerepléseit, helyes lenne megkeresni a célnak leginkább megfelelő kifejezési formát is. Hosszan elnyújtott leíró, elbeszélő írások helyett, rövidebb, de eszményekben gazdagabb rész-

letekkel, vagy kimondottan ilyen célra, számolva a sok izlésű közönség igényeivel, megalkotott művekkel kellene szerepeltetni az íróknak.

Igen jó példának tartjuk Tamási Aron „Keserű asztalos mesterről” szóló kis kareolatát, amely méltán aratott nagy sikert. Érdekes, színes, humoros. A közönség türelmét nem veszi túlságosan igénybe, nem kíván különösebb elvont gondolkodást. Egyszerű, közérthető és kifejező.

Az irodalmi estéket — reméljük a mult gyakorlatát megcáfolva — sok ilyenmel találkozhatunk a jövőben — ezáltal színvonalasabbá, érdekesebbé, hatásában eredményesebbé lehetne tenni.

Végezetül okvetlenül meg kell említenünk azt a meleg vendégszeretetet, amellyel a városi tanács elhalmozta neves íróinkat az irodalmi est után rendezett fogadáson. Biztató jel ez arra, hogy a városi tanács vezetől a jövőben nagyobb odaadással és megbeszéléssel segítik a nagykulturájú város további kulturális fejlődését.